

2016. évi Taggyűlési Jegyzőkönyv

Készült a Győr-Moson-Sopron Megyei Mérnöki Kamara 2016. április 20-án 13³⁰ órai kezdettel megtartott határozatképes taggyűléséről.

A taggyűlés helyszíne: Győr Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatal Díszterme (9021 Győr, Városház tér 1.)

A taggyűlésen megjelenteket a jelenléti ív tünteti fel. A jelenléti ív a jegyzőkönyv melléklete.

A Győr-Moson-Sopron Megyei Mérnöki Kamara Elnöksége a taggyűlést 2016. április 5. napján kelt meghívóval szabályszerűen összehívta. A tervező- és szakértő mérnökök, valamint építészek szakmai kamaráiról szóló 1996. évi LVIII. törvény 5.§ (3) bekezdésének rendelkezése szerint a taggyűlés határozatképes, ha a bejegyzett tagok több mint fele jelen van. A határozatképtelenség miatt megismételt, azonos napirenddel összehívott taggyűlés határozatképes, ha azon a bejegyzett tagok, több mint 10%-a jelen van. Az Elnökség megállapítja, hogy a 13⁰⁰ órára összehívott taggyűlés határozatképtelen volt, mivel a taglétszám több, mint fele nem jelent meg.

A határozatképtelenség miatt megismételt, azonos napirenddel összehívott taggyűlés határozatképes, mivel azon a bejegyzett tagok 10%-a jelen van.

1. Megnyitó:

Bartal György köszöntötte a megjelenteket, megállapította, hogy a részvétel alacsony, de 10%-os részvétellel határozatképes a fél óra csúszással megismételt taggyűlés. Kérte, hogy az elmúlt évben elhunyt 3 tagtársunk emlékére álljon fel a Taggyűlés pár másodpercre. Ezt követően az Elnök felolvasta Gács László vasdiplomás soproni mérnök köszöntőjét, aki idős korára tekintettel nem tudott eljönni a Taggyűlésre. Gács László köszöntőjében messzemenő támogatásáról biztosította a Kamara konzultációs kezdeményezését.

Elmondta, hogy Kovács István, az MMK alelnöke is meghívást kapott a taggyűlésre, és úgy is volt, hogy eljön, de a hétfői választmányi ülésre kell készülnie az elnök asszony megbízásából, emiatt nem tudott eljönni, pedig jó lett volna, ha az országos kamarai gondolatokról, irányokról tudott volna beszélni.

Bartal György Elnök:

Ezek után szeretnék a levezető elnök személyére javaslatot tenni, hagyományainkhoz híven Gyurkovics Zoltánt kértem fel levezető elnöknek, és ő vállalta ezt a posztot. Kérem, hogy kézfeltartással jelezze, aki elfogadja.

3. Levezető elnök megválasztása

Ezt követően a taggyűlés nyílt szavazással, ellenszavazat és tartózkodás nélkül Gyurkovics Zoltánt választotta levezető elnöknek.

4. Jegyzőkönyvvezető, jegyzőkönyv hitelesítők (2 fő) megválasztása**Gyurkovics Zoltán levezető elnök:**

Kedves kollégák, köszönöm a bizalmat! Elsőként azt szeretném mondani, hogy ha vége van a taggyűlésnek, ne felejtsek el visszakapcsolni a telefonjaikat.

A napirendi pontok megszavazása előtt még néhány hivatalos tennivaló van:

A jegyzőkönyvvezető, és a jegyzőkönyv hitelesítők személyének megválasztásával hivatalossá kell tenni a taggyűlést. Ezzel kapcsolatban szeretnék egy szavazást kérni. Barcsai Éva titkár asszonyt jegyzőkönyvvezetésre javaslom – a titkár vállalta. Ezt követően a taggyűlés egyhangú szavazással Barcsai Évát bízta meg a jegyzőkönyv vezetésével.

A jegyzőkönyv hitelesítésére Réder Tibort és Plangenauer Dávidot szeretném felkérni – akik vállalták ezt a feladatot. Ezt követően a taggyűlés egyhangú szavazattal, az érintettek tartózkodásával – megválasztotta a jegyzőkönyv hitelesítőket.

5. A taggyűlés napirendjének elfogadása**Gyurkovics Zoltán levezető elnök:**

Van-e valakinek észrevétele a meghirdetett napirenddel kapcsolatban, kíván-e valaki kiegészítő napirendi pontot felvetetni? Nincs, akkor kérem, kézfeltartással jelezze, aki a napirend elfogadásával egyetért.

A taggyűlés egyhangú szavazattal elfogadta a napirendet, amely az alábbi:

- 1) Megnyitó
Bartal György, a Győr-Moson-Sopron Megyei Mérnöki Kamara elnökének megnyitója
- 2) A meghívott vendégek köszöntője
- 3) Levezető elnök megválasztása
- 4) Jegyzőkönyvvezető, jegyzőkönyv hitelesítők (2 fő) megválasztása
- 5) A taggyűlés napirendjének elfogadása

- 6) „Örökös tag” cím adományozása
Előadó: Bartal György elnök
- 7) Hogyan tovább Kamara?
Előadó: Németh Gábor elnökségi tag
- 8) Beszámoló a kamara 2015. évi tevékenységéről
Előadó: Bartal György elnök
- 9) Beszámoló a kamara gazdálkodásáról
Beszámoló a 2015. évi költségvetésről
Előterjesztés a 2016. évi költségvetés-tervezetről
Előadó: Bartal György elnök
- 10) A Felügyelő Bizottság beszámolója
Előadó: Dr. Baksai Róbert, a Bizottság elnöke

Szavazás a Felügyelő Bizottság beszámolójának elfogadásáról
 Szavazás a 2015. évi költségvetési beszámoló elfogadásáról
 Szavazás a 2016. évi költségvetés-tervezet elfogadásáról

11) Szavazás az Etikai-fegyelmi Bizottság beszámolójának elfogadásáról

12) Egyebek

Gyurkovics Zoltán: Felkérem Bartal György Urat, kamaránk elnökét, hogy az „Örökös tag” cím adományozásához kapcsolódó beszédét tartsa meg, bonyolítsa le az ünnepélyes aktust.

6. „Örökös tag” cím adományozása

Bartal György Elnök: Az elnökség a szabályzat alapján minden évben átnézi azoknak a listáját, akiket örökös tagsággal lehet jutalmazni. Ennek az eldöntése a megyei kamara elnökségének a hatásköre. Ennek feltétele a 75. életév betöltése, és a kamarai tagként végzett aktív mérnöki tevékenység. Idén 2 főnek ítélte oda az elnökség ezt a címet. Kérem, hogy az életútjuk ismertetése után szíveskedjenek kifáradni és átvenni az oklevelet.

Az első kitüntetett **Ferenczi Huba**. Ezt követően Bartal György elnök ismertette a kitüntetett személy életútját.

A másik kitüntetett személy: **Szalai Kálmán**, akinek az életútját szintén ismertette az elnök.

A kitüntetett személyek megköszönték a kitüntetést.

Gyurkovics Zoltán: Engedjétek meg, hogy gratuláljak én is, méltán vagytok példaképei azon fiatal tervezőknek, akikkel a sors összehozott titeket. Gratulálunk.

A napirendi pont szerint most Németh Gábor ad egy összefoglalót Hogyan tovább Kamara? címmel, nyilván, valamiféle identitáskeresés kérdésében.

7. Hogyan tovább Kamara?

Előadó: Németh Gábor elnökségi tag

Az ünnepélyes pillanatok után egy kicsit közvetlenebb hangvételre váltanék, annak reményében, hogy az elkövetkező fél óra egyfajta konstruktív beszélgetés, vita színtere és ideje lehet. Csak néhány gondolatot szeretnék megosztani veletek. 2014 tavaszán volt egy tisztújító taggyűlés, ahol felállt egy új elnökség. Ezt követően már a nyár folyamán összeállt egy olyan vitaanyag az elnökségen belül, amely igyekezett áttekinteni a kamarának a megítélését a tagság által, ill. megfogalmazni azt a lehetséges elvárást, amit a tagok támasztanak a kamarával szemben. Ezt összevetve alakult ki egy javaslati anyag (4-5 oldalas), amely kitörési pontokat és operatív javaslatokat vázolt fel arra vonatkozóan, hogy hogyan lehetne a kamarát közelebb hozni a tagokhoz, kiszélesíteni a tevékenységét.

Már az elnökségen belül is komoly vitát váltott ki ez az anyag, volt benne formabontó javaslat is, ami megosztotta az elnökséget. Jogi, pénzügyi, szakmai és egyéb intézkedési javaslatok voltak benne. Ezt követően elkészült egy kamarai kérdőív, amelyet 1 évvel ezelőtt internetes fórumon a tagság kb. 20%-a töltött ki. Ennek az eredménye alapján – amely ismertetésre is került – az elnökség elhatározta, hogy minden elnökségi ülésen visszatér az ebben foglalt kérdésekre, és a tagok által adott válaszok alapján igyekeznek előre menni. A kérdőív egyik sarkalatos pontja a tagság és az elnökség kommunikációjának az elősegítése volt. Az elektronikus kommunikációt próbáltuk erősíteni azzal, hogy létrejött egy fórum rovat a megyei kamara honlapján; ez február elején indult, gondolom, a jelenlévők előtt ez ismert. Az adminisztrátori oldalról tudok tapasztalatot elmondani, hogy a tagságnak kb. 15%-a regisztrált, többszöri felkérésre. Személyes véleményem szerint ez kevés, ennél többet reméltünk, és a bejegyzési aktivitás pedig elkeserítő, tulajdonképpen a kamarai továbbképzés témáján felül alig volt bejegyzés.

Én vittem ezt a javaslatot az elnökség elé, hogy itt, a taggyűlésen legyen egy napirendi pont arra, hogy tárgyaljuk át közösen, hogy mit is szeretnénk a kamarától, hogyan is látjuk magunkat, mint tagokat, ebben az egész rendszerben. A legfőbb kérdés számomra az, hogy a kamara egy szigorú hivatalos szervezet maradjon-e, szigorú jogi keretek között, a jogi minimumot teljesítve, vagy megtöltsük szakmai élettél, érdekérvényesítéssel, sok-sok olyan dologgal, amit a folyosói beszélgetések kapcsán fel szoktak vetni a kollégák. Egy kötelező rosszként éljük meg a kamarát, vagy egy olyan szervezetként, amelyhez érdemes tartozni, mert az egység hoz olyan többletet, amelyet egyénileg nem tudunk másképp megkapni. Összeállítottunk egy vitaanyagot a mai taggyűlésre, amelyet mindjárt megszondáztatnék, hogy tegye fel a kezét az, aki elolvasta. Akkor a

jelenlévők nagyobb része talán olvasta. Ebben három fontos kérdést fogalmaztunk meg, a kamara szerepéről. Erről kellene most beszélgetnünk, ki hogyan látja a kamara szerepét, hogyha többet lát benne, mint egy jogi szervezet, akkor hogyan lehet ezt kiszélesíteni. Illetve a kamarának és a tagságnak a viszonyát kellene értékelni, mind a kamarai, mind a tagi oldalról. Most ezután azt szeretném, ha minél többen szólnának hozzá a felvetett témákhoz, röviden, tömören, lényegre törően; hagyjunk mindenkinek szóhoz jutni, aki szeretne. Nyugodtan fogalmazzunk meg kritikát, magunk között vagyunk, és én azt kérem (azt szoktam mondani), hogy kritizálni mindenki tud, adjunk javaslatot és megoldási módszert is hozzá. Úgy terveztük, hogy erről a vitáról majd egy írásos összefoglaló készül, amit körbeküldünk elsősorban nem a jelenlévőknek, hanem annak a nagy-nagy többségnek, aki a mai nap sincs itt. Még egy személyes megjegyzés, hogy a mostani létszám már egy fajsúlyos hozzászólás ehhez az egész történethez. És akkor várom a hozzászólásokat.

Gyurkovics Zoltán: Köszönöm szépen. Gondolom, interaktív lehet esetleg majd a dolog. Arra szeretném mindenkinek a figyelmét felhívni, hogy tömören próbáljatok fogalmazni, hogy minden ember szóhoz juthasson. Van itt egy mozgó mikrofon, Tóth Csaba kollégám oda fogja vinni annak, aki jelentkezik. A nevét mindenki mondja be, hogy a jegyzőkönyv hitelesen tudja rögzíteni, ill. az összefoglaló anyagba akár be is kerülhessen.

Hozzászólások:

Somfai András: Örvendetes és tiszteletre méltó, hogy Németh Gábor kollégánk felvállalta a vitaanyag előkészítését. A mai felbolydult világban nem csak az a fontos, hogy magunk magunkról mit tudunk, hanem az is, hogy rólunk a társadalom többi része mit tud, mit vél és mit vár el. Magyarán, lehet bizony, hogy nem a mi kamaránknak, de az országosnak fel kellene vállalnia néhány milliós munkát pszichológus és társadalom-pszichológus, és akik még ehhez szükségesek, hogy vizsgáljanak végig bennünket, próbálják (interaktív módon) megállapítani, hogy hol is vagyunk mi a magyar társadalomban és milyen problémáink vannak, hogy fognak fel bennünket, és mi az, amit elvárnak tőlünk. Köszönöm.

Gyurkovics Zoltán: Köszönöm szépen, következő jelentkező?

Dr. Baksai Róbert: Nem akartam elsőként hozzászólni, másodiknak sem igazán. Ilyenkor eszembe jut, hogy hogyan is alakult meg a kamara, ill. mi lett aztán a története, mert az valamennyire sínre tette a kamara működését. Ha jól emlékszem, 1989-ben volt, hogy egy vállalati kocsival felmentünk, és akkor alakult meg, talán az Ipartervnek a székházában. Nagyon nagy volt a lelkesedés, nagyon nagy dolgok történtek akkortájt. Hajtó Ödön és a csapata akkor állította össze azt a gondolkodásmódot, hogy hogyan tudná a mérnökség saját magát megszervezni, akkor készültek a Korda János féle javaslatok, sok minden. Aztán ezt a lelkesedést lehűtötte az a tény, hogy az akkori kormányzat nagyon halogatta a kamarának a törvényi létrehozását, ill. előtte már

történt egy befékezés, mert mint egyesület jöttünk létre, de Mérnök Kamarának hívhatta magát ez az egyesület. Aztán 94-95 környékén jött a döntés, amikor át kellett keresztelni a kamarát, mert Mérnök Kamarának már nem hívhatta magát, hanem Magyar Mérnök Egylet lett, és akkor még mindig eltelt egy csomó idő, mire 96-ban valamikor kijött az a törvény, amely megalakította a kamarákat.

Úgy érzem, hogy ez a történet sajnos visszafogta a lendületet, és hogy a kamarák valamelyest foglyai lettek a politikának. Hogyha visszagondolok arra, hogy 87-ben megkaptam a tervezői jogosultságot, aztán megkaptam a vezető tervezői jogosultságot, akkor ezt SZT-nek nevezték, eltelt x idő, akkor átkereszteltek T-re, TT-re, egy másik döntéssel megszüntették a vezető tervezői címet. Amikor nagyon muszáj volt, jelentkeztem arra, hogy tervellenőrzést végezhessenek, akkor ezt a jogosultságot, vagy címet is kérvényeztem, megkaptam, ami működött vagy 2-3 évig talán, akkor a politika megint megszüntette. Kicsit olyan vagyok, mint az a kárpátaljai paraszt ember, aki az élete során a falu határát nem lépte át, de élt vagy 4-5 országban. Ez a tagságnak a hozzáállását sajnos megalapozza, és kialakult ez az állapot, hogy 10%, +/- y mértékű a tagságnak az aktivitása. Borzasztó nehéz ezen változtatni és ezért vacilláltam azon, hogy hozzászóljak, vagy ne. Amikor magunkat próbáljuk ostromozni, akkor mindez eszébe jut az embernek. Mindazonáltal, remek dolog lenne, ha legalább a szakcsoportok működnének, lennének összejövetelek, de hát, úgy tűnik, hogy mindenki elfoglalt, hogy a megyében nagyon sok embernek van sok munkája. Előremutató dolgot nehéz mondani, de úgy gondoltam, hogy ezt megemlíteném. Köszönöm.

Gyurkovics Zoltán: Igen, én úgy vezettem be Gábornak az előadását, hogy az identitás keresés jegyében született, hát valóban ilyesmi van, mi magunk is, meg reméljük, a Kamara is keresi azt a szerepkört, amely mindenkinek megfelelő lehet. Minden, amit elmondtál nyilvánvalóan igaz, tehát nagy a leterheltsége mondjuk ennek a régiónak. Ebben a régióban a mérnök a munka befejezéséért lohol, a másik régióban a munka keresésért; ezért van kevesebb ideje.

A kommunikáció nagyon fontos, amit a Gábor mondott. Azt gondolom, hogy a kommunikációnak mind a két irányát meg kell erősíteni, mert én azt gondolom, hogy vannak olyan dolgok is, amit tesz az MMK vezetése –nagyon kár, hogy a Kovács Pisti nem tudott eljönni, mert biztosan beszámolna egy-két olyan dologról, ami lehet, hogy itt is újdonság sokaknak. Tehát, hogy pld. az MTASZ (mérnöki tevékenységek ajánlott díjszabása) teljesen kiadás előtti állapotban van, mindenféle kódexek készülnek a működést befolyásoló, szabályozó dolgok. Az a lényege az MTASZ- nak pld. többek között, hogy nem csak feladatokat határoz meg a különböző tervtartalmi követelményekkel kiegészítve, hanem, ezekhez munkadíj tételeket is próbál hozzárendelni. Jó, lehet erre azt mondani, hogy de hát megfizeti-e ezt a piac. Ilyen körülmények között kell dolgoznia a köztestületnek, a kamarának, amely az egyetlen hivatalosított szervezete a magyar mérnök társadalomnak,

amelyeknek érdekvédelmi szerepe kell, hogy legyen. Nehéz körülmények között kell dolgozni mindenkinek, nincs nekem meghatalmazásom arra, hogy az MMK mellett védőbeszédet tartsak, sem a tagok mellett, de nyilvánvalóan mindenki érzékeli ezt a bonyolult helyzetet, ami most körülöttünk van. Parancsoljatok, biztosan van még hozzászólás, van véleménye is tudom mindenkinek.

Schéder Tamás: Én egy konkrét esetet említenék, nem tudom, hogy jellemző, vagy nem, de az én szakterületemen megtörtént. Tavaly a Fejlesztési Minisztérium hozott egy új törvényt bizonyos szakterületen úgy, hogy véletlenül tudtuk meg, hogy ez a törvény készül, és mint magánember sikerült az utolsó pillanatban némileg beavatkozni, de amikor megkérdeztem, hogy miért nem kérnek a MMK-tól valamiféle információt arról, hogy a területnek kik a szakértői, és legalább ők foglalkozzanak vele, akkor azt mondták, hát ez eszükbe se jutott. Tehát, két, egyébként tisztességesnek látszó jogász hozott volna úgy egy törvényt, hogy semmiféle szakmaiság nincs benne. Ez az egyik; nem tudom, hogy más szakterületeket ez mennyire jellemez, de a kamarának országos szinten – legalábbis a konkrét esetet tekintve – nincs elismertsége, nem beszélve arról, hogy amikor felvettem, hogy van még egy szakterület, amit itt éppen lehetne szabályozni, az volt a válasz, hogy erre ők most nem érnek rá, hogy még ezt is beletegyék.

A másik, ami elhangzott a kollégától, a jogosultságok kérdése. Szerintem a Kamara a saját szakmaiságának és a tagjainak adott egy kegyelemdöfést azzal, hogy a korábbi részletes jogosultságokat összevonta. Például a területemen: közlekedési tervező. Konkrét eset: tavaly, általunk tervezett berendezést át kellett volna adni, tele volt egy csomó szarvashibával, a megrendelő megneheztelt rám, hogy én ezeket miért kérem, és keresett a közelben egy olyan, formailag jogosult közlekedési tervezőt, aki neki ezt a tervet minden további nélkül aláírta, noha jól lehet ilyen berendezést ő az életben nem tervezett, talán nem is látott közelről. A közlekedési hatóságnak pedig el kellett fogadnia a papírját, mert hát közlekedési tervező, és hát, kiadta rá az engedélyt. Köszönöm szépen.

Gyurkovics Zoltán: Érdekes volt a hozzászólásodban a jogosultságoknak az összevonása. Jó pár évvel ezelőtt, amikor ezekre sort került, emlékszem rá, Magyarországon volt a legtöbb - a régióhoz hasonlóan -, 120 körüli jogosultság, és ez indokolta, valószínűleg nem túl szerencsésen, a példád alapján ezt az összevonást. Amit még mondanék a Robi előző szavaihoz kapcsolódva, hogy azért vannak szervezeti keretek itt a kamarában, amit te is említettél, amelyek – mondjuk a tagozatok – a szakmaiságot tudnák segíteni, vannak is olyan tagozatok, ahol ezek elég jól működnek. Kialakult pld. egy mentori rendszer, tehát olyan, mint ami régen volt a nagy tervező irodáknál, tervbírálatokat, egyeztetéseket, segítségeket lehet kérni egy-egy ilyen megrendezett fogadóórán idősebb tervezőktől. Aztán, szakcsoportok, amiket említettél, nagyon sok területen most már

nagyon nagy létszámban vannak szakcsoportok, tehát a szakmai munkának a helyi letéteményesei tudnának lenni. Én pozitív példaként tudom említeni, hogy pld. az épületgépészeti tagozatnál ez elég jól működik, és elég jól le lehet fedni az egész országnak az épületgépész mérnökségét és elég jól tudunk információkhoz és kapcsolatokhoz jutni. Ezt biztosan tudom, és határozottan tudom állítani.

Parancsoljatok.

Csejtei György: Meghallgatva az eddigi hozzászólásokat és ismerve a Gábor törekvéseit, egy kicsi hozzászólást szeretnék tenni. A Robi által említett historikus résznek van egy lényeges, és ezt megelőző eleme. Fogalmunk nincs arról – egy kis túlzással –, hogy hogyan működhetett a mérnök kamara a II. világháború előtt; nem tudjuk. Az én normális eszem azt diktálja, hogy akkor a Mérnök Kamara kvázi egy céh volt, egy olyan szervezet, amelynek számos feladata volt, és számos feladata közepette igyekezett a mérnököket a helyükön tartani, és igyekezett a nem oda valókat és a csalókat távol tartani. Ez bizonyos értelemben ma is megvan. Utána volt egy hosszú és sajnálatos szünet, amikor a kamara egyáltalán nem létezett és nem működött. Most, ha őszintén a szívünkre tesszük a kezünket, akkor ki kell jelenteni, hogy az a fajta mérnök kamara, amely 96-ban, vagy az azt megelőző időszakban nagy lelkesedéssel létrejött, nem tudott azzá lenni, amivé szeretett volna, és ami igazán célszerű volna. Ennek számos oka van, én nagyon egyszerűen válaszolok. Itt elhangzott egy nagyon kedves mondat, hogy: két jószándékúnak látszó jogász. Amíg ebben az országban egy mérnök kamarának, és bármely kamarának az összes rendelkezésre álló lehetőségét olyan emberek szabják meg, akiknek erről a dologról fogalmuk nincs, vagy legalábbis minimális fogalmuk van, addig csodákat várni nem lehet. De a pesszimista hangvételt félretéve, egyet mindenképpen el kell mondanom, s ebben a Gáborral értek 100%-ig egyet. Nem várható el, hogy a Bp-i nagy kamara vezetése oldja meg mindenfajta kamarai ügynek a problémáját. Én úgy gondolom, hogy a 19 megyében működő megyei kamara vezetősége, tagjai, az első és kiemelt helyen vannak abban, hogy a saját sorsukat az adott keretek között a kezükbe vegyék és megpróbáljanak egy kicsit többet annál, ami most van. Én itt aláhúzom nyomatékkal a szakmai életet, ami tulajdonképpen meglehetősen mélyen van, mert nincsen közösségi szakmai élet. Ezen lehetne változtatni, csak tenni kéne érte, és szemben a Robival annyit szeretnék mondani, hogy kb. 20 éve az van, hogy azért nem lehet bizonyos dolgokat lábra állítani, mert sok a munka és nem érünk rá. Ami a saját életünk, és ami a saját szakmai meggyőződésünk, arra egy kicsit mindig rá kellene érnünk. A Gábor által készített anyagból kiindulva ezt kívánom a mérnök kamarának, ebben az irányban próbáljon egy kicsit lépegetni, és megpróbáljon itt helyben javítani a sorsunkon és a hangulatunkon. Köszönöm a türelmet.

Gyurkovics Zoltán: Igen, mondtad az előbb, hogy kíváncsi lennél milyen volt a világháború előtti kamarai élet. Nyilván stabil volt, jóval stabilabb és kiszámíthatóbb volt. Én láttam olyan kiadványokat, amik évtizedekig érvényesek voltak abban az időszakban. És elég furcsa, hogy talán két éve tartozunk a Miniszterelnöki Hivatalhoz, előtte a Belügyminisztériumhoz, hát, a szakmaiság itt már valahol csorbát szenvedett gondolom. Parancsoljatok.

Németh Gábor: Az lenne a kérésem, hogy adjunk választ ezen a helyen, hogy mi mit szeretnénk a kamarától. Tehát maradjunk az egyszerű köztestületnél, vagy szeretnénk egy érdekvédelmet. Egy kicsit úgy érzem, hogy akkora az inaktivitás, részben ebben a csapatban itt, ne vegye senki se magára, de önmagában az, hogy 10% jelenik meg egy ilyen taggyűlésen, amikor szeretnénk meghallgatni a véleményét, hogy hogyan tovább és mit csináljunk, tehát értsétek meg – és főleg értse meg az a sok mindenki, aki nincs is itt –, hogy az elnökség képtelen önmagában létrehozni, megalkotni azt a kamarát, amit szeretne esetleg a tagság. Ez aktivitás nélkül nem megy. Választ kellene adnunk arra, hogy nekünk csak egy köztestületet kell-e üzemeltetni, vagy pedig ennél többet várunk. Tegye fel az a kezét, aki szerint ez a kamara ma megfelelően, az elvárásai szerint működik. Tehát nincs egy jelentkező sem. Akkor az lenne a kérésem, hogy fogalmazzuk meg, hogy mi hiányzik ebből a kamarából, egészen konkrétan. Milyen tevékenység, milyen szerepkör hiányzik ebből a kamarából, biztos, hogy mindenkinek van erről véleménye, kettő szóban, nyugodtan, akár bekiabálós jelleggel.

Matus János: Az eddigi hozzászólásokból is kitűnt, hogy nélkülünk alkotnak törvényeket, és mire lejut hozzánk, addigra látjuk, hogy mi a hibája. Hogy jöhetett ez létre? Valahogy úgy, hogy amire a kolléga is utalt, valahol pökhendi módon valakik ezt eldöntötték. Ez az egyik. A másik terület pedig, ahol az érdekvédelem hiányzik. Ugye pénzből élünk és a kamarának az érdekvédelmét azon a területen nem érezzük, ahol hemzsegnek az olcsójánosok. Tudna mindenki példát hozni arra, hogy kb. egy műszaki ellenőrzési, egy felelős műszaki vezetői, vagy egy tervezői munka mit ér, és akkor mondja a megbízó, hogy ajaj, neki ennél sokkal alacsonyabb ajánlata is van. Ezek a területek azok, amik szorítanak bennünket. Említetted, hogy a hozzászólások milyen alacsonyak, és csak a továbbképzéshez voltak. Hát, az érdekel bennünket a legjobban. Mert letelik az idő, valaki eltörölte a kreditpontokat, elmegyünk meghallgatni az előadásokat, nem érünk vele azon a téren semmit. Ez a téma számomra olyan katyvasz. Jövőre telik le a szakmagyakorlási jogosultságom a szakterületen is, meg a műszaki ellenőrzésen is, nem tudom, hogy megkapom-e a hosszabbítást, mert voltam előadásokon meg mindenhol, de hogy mi van vele? Állítólag a számítógépen meg tudom nézni, mert központilag rögzített az egész dolog, hogy ezzel hogy állok. Ez nem folyik le a tagsághoz. El kell menni Tatabányára, hogy az ember meghallgasson egy olyan előadást, ami a szakmagyakorlási jogosultság meghosszabbításához szükséges. Tehát én arra hatalmaznám fel – a tagság nevében

csak úgy kiragadva a jogot – a vezetőségünket, hogy legyen azon, ott álljon a sarkára, hogy a budapesti központ ne hozhasson létre olyan 19 megyére vonatkozó dolgot...a kamarai tevékenységek körét nem bővíteni kellene, hanem a minket érintő területek érdekvédelmét sziklaszilárdan úgy képviselni, hogy fölöttünk, nélkülünk ne döntsenek. Köszönöm.

Gyurkovics Zoltán: Szabad most hozzászólóként megnyilvánulnom? Azt akartam megkérdezni tőled János, hogy érdekvédelemnek gondolod-e te azt, hogy ha megpróbálja a kamara a jogosulatlan tervezőket kiszűrni? Érdekvédelemnek gondolod-e te azt, hogy ha tisztességes díjazáshoz akarja a kamarai tag tervezőket, szakértőket juttatni?

Matus János: Igen

Gyurkovics Zoltán: Igen. Az az igazság, hogy az MMK ezen ezerrel dolgozik. És ők meg vannak győződve – azért beszélek így, mert te is azt mondtad, hogy vagyunk mi és vannak ők –, hogy tiszta jót akarnak, és tényleg azt akarnak. Ezért mondtam én az előbb azt, hogy a kommunikációnak lenne sokkal nagyobb szerepe, mert láthatnák itt a tagok is esetleg – és most ömellöttük beszélek –, hogy milyen komoly munkát próbálnak folytatni, hogy esetleg ennek nincsen eredménye még, hogy nincsen látszata? Az így van valóban. Amikor a kamara behozott egyszer egy olyan szabályozást, hogy bizonyos díjazási szint alatt nem szabad elvállalni munkát, akkor azt mondta a versenyhivatal, hogy ez versenyellenes, és megbüntette a kamarát. Azért mondom, hogy ellenszélben dolgozik a kamara, ők is, meg mi is itt, mert egyforma szabályok szerint dolgozunk. Ami a továbbképzést illeti, erről már itt beszélgettünk többször, többen. A kreditpontos rendszert eltörölték. Az egyik legnagyobb ellenzője voltam, mert egy olyan tagozatnak vagyok a tagja, amelyben nagyon jó lehetőségek voltak a kreditpontok gyors megszerzésére. De ilyen tagozat 3 vagy 4 van összesen a 19-ből. Az összes többinek, Szilárdásványtan Tagozatnak, mondtam egyet a sokból – akiknek pontosan el sem tudjuk képzelni, hogy mi a tevékenysége, a vegyészeknek egyáltalán nincs olyan bázisa, mint amilyen van pld. az épületgépészeknek, az elektromosoknak, vagy a vizeseknek. Ez csak az egyik dolog, nevezhetjük ezt szolidaritásnak is, hogy egyforma szabályokat kell nyilvánvalóan alkalmazni – azt nem lehet, hogy az épületgépészeket így képezzük, az építési tagozat tagjait pedig úgy képezzük –, ezt elismered te is, gondolom. Bejött a 266/2013-as kormányrendelet, amelyik azt mondja ki, hogy a kamara feladata a továbbképzés. Ettől persze a kamara megcsinálhatta volna úgy, hogy a Kamara megbízza xyz céget, mint eddig, és akkor némi termékismertetővel – amit én nem tartok nagy bajnak – fűszerezve tartanak előadásokat. Na, ez szűnt meg 2013-ban és nem kell elmenned Tatabányára. Csak oda kell figyelned, és Győrben úgy tudom, minden tagozatnak évente legalább 2 képzése általában van; a főbb szakoknak. Ennyit kiegészítésül. Az, hogy érdekvédelmi köztestület, ez teljesen egyértelmű. Arra szeretném a figyelmet felhívni, hogy most itt 60 emberrel tudunk beszélni, túl nagy terhet ne tegyél a vállunkra,

nem biztos, hogy most itt azonnali igen-nem válaszokat tudsz kapni. Szerintem forszírozni kell, hogy a hírlevélben ezek a dolgok kapjanak nagyobb szerepet.

Németh Gábor: Nyilván ennek nem az a célja, hogy pontosan azon jelenlévőket késztesen akár meghasonulásra, akik a jelenlétükkel legalább hozzájárulnak ehhez a vitához, de valamilyen módon válaszokat kell kapnunk arra, hogy miért csak 10% jelenik meg. Valami e mögött van. 90% -ánál van apátia; vagy nem érdekli az egész, nem szán rá időt, nem érzi a fontosságát annak, hogy ha egységesen lép fel a kamarai tagság, akkor öneki magának is jobb lesz, vagy pedig kimondottan elpártolt és kiábrándult a kamarából és nem hisz abban, hogy ezt valamilyen módon pozitív irányba lehet fordítani.

Előkerült az érdekvédelem. Nem vagyok jogász, meg szakember, de az elnökségen belül is szóba került, hogy a kamarának az érdekvédelem az elsősorban egy felvállalendő szerepe, nem pedig jogszabályi előírás. Az érdekvédelem klasszikusan a szakszervezetekhez tartozik, volt is erről disputa az elnökségben, hogy szabad-e, és milyen szintig szerepe legyen a kamarának. Nekem a vesszőparipám és szóljatok hozzá, ha nem így látjátok, én legalább fele részben abban látom a problémát, hogy mi, tagok sem szeretünk a saját magunk által lefektetett és érvényben lévő szabályozás szerint működni. Az összeférhetetlenség, a szakmaiság, stb. mindannyian ebben a szakmai világban élünk, és tapasztaljuk az ezzel kapcsolatos dolgokat. Ha egyszer végigolvassuk a saját etikai szabályzatunkat, és utána mellé tesszük azt, amit tapasztalunk a mindennapokban, én megtettem ezt, végigolvastam, hát, bizony vakarom a fejemet. Ilyen apró dolgok: Írásbeli szerződés nélkül nem szabadna tervezni. Mindenki gondolja végig a saját gyakorlatát. Összeférhetetlenség: vita alakult ki arról, hogy egyáltalán mi ez. Összeférhetetlen az, hogy hivatalban dolgozó tagjaink szombat vasárnap maszekban dolgoznak, az eszköztárunk természetesen a hivatalban van, stb. Ezeket végig kell gondolni. Akkor tudunk előre lépni, ha magunkkal szemben is tisztességgel és következetesen járunk el, akkor aztán lehet tovább lépni, hogy olyan új szabályozásokat hozzunk, vagy ebben eljárjunk, hogy az megtámogasson minket. De amíg a saját szabályainkat nem tartjuk be, vagy finoman szólva rugalmasan kezeljük, addig ez nagyon nehéz. Nem tudom, mit szóltok az elhangzottakhoz?

Gyurkovics Zoltán: Miklós már az előbb jelentkezett, lehet, hogy ehhez is hozzá tud szólni.

Szilágyi Miklós: A végénél kezdem, a szakmai továbbképzésnél, ami kapcsolódik a korábbi hozzászólók által elmondottakhoz is.

Nem rejtem véka alá, a 18 szakmai továbbképzéshez való hozzászólók között az egyik csúcstartó vagyok, úgy gondolom. Töletek is kaptam válaszokat erre, ill. reagálásokat. Azt kell mondjam, hogy helytelennek tartom ezt a váltást, nagyjából leírtam a fórumon, hogy miért, röviden megpróbálom megismételni. A szakmai kommunikációra, a szakmai kapcsolatokra nem alkalmas az

évi egyszeri kötelező szakmai továbbképzés, teljesen alkalmatlan. Ez egy kipipálható, vagy kipipálandó dolog, a kötelezőnek a letudása, semmi több. A korábbi rendszer szerint rengeteg lehetőség volt, amiből szabadon választhattunk, arra mentünk el, amit jónak tartottunk, sőt, sikeresen szerveztünk ilyen képzéseket is, nem csak szakmaiban, hanem az elhanyagolt szakmai-jogi területen is – most építési kivitelezési kérdésekről van szó – ami hiánypótló volt, úgy gondolom. Nagyon nagy létszámú volt, senkit nem köteleztek, hogy miért éppen oda jött el, vidékről is, egyebek. Azt kell mondjam, hogy minden további nélkül meg lehetne ezt most is csinálni, azon érvek ellenére is, amit a Zoli elmondott, hogy csak 3 szakterületnek alkalmas ez, és nem lehet különbséget tenni. Megjegyzem, hogy van különbség most is, jogszabályi különbség. Kérdezem, hogy a szilárdásvány tagozatnál van-e kötelezettség felelős műszaki vezetőre? Gondolom, nincs, nem tudom, ellenben a villamos szakágban, vagy az épületgépészetben, a gázellátásban van. A nélkül, bizonyos területen, vagy bizonyos összeghatár felett nem lehet..

Gyurkovics Zoltán: Miklós, ne haragudj! Nem akarom a szót beléd fojtani, de azt gondolom, hogy kicsit fölösleges erről most beszélni, mert ez egy része a kamarai munkának. Hét fórumon ment keresztül, a területi kamarák is elfogadták, mindenki elfogadta ezt a váltást, hogy így változzon meg a kamara képzési rendszere.

Szilágyi Miklós: Akkor befejezem ezt a rész. A másik téma: ugye felmerült az, hogy mit várunk el a kamarától. A magam részéről a köztestületi feladatot teljesen rendben lévőnek találom, ha e mellett marad a többség, vagy e mellett maradunk, azon nincs mit változtatni, az rendben van, a helyén van. Kommunikáció, vagy mi az, ami hiányzik ebből? Nem szeretném, ha ezt személyes célzásnak vennétek; én úgy gondolom, hogy a légkör. Önhibákon kívül, valahogy a légkör nem olyan, ami könnyedén megszólalásra bírja a tagságot. Hogy miért és hogyan? Én is nehezen szántam rá magam, pedig vannak bennem olyan dolgok, amit úgy érzem, igenis szóvá kell tenni, mégis, valahogy merev ez a légkör, valahogy nem egészen őszinte. Most egy családhoz tudom hasonlítani, ahol a gyerek nem mondja el a gondját-baját a szülőnek, ugye ott nem biztos, hogy a gyerek a hibás. Nem tudom, mit kellene változtatni, valahogy jobbá kellene tenni. Köszönöm szépen.

Gyurkovics Zoltán: Én is köszönöm szépen. A hozzászólásodban ezt az önhibákon kívüli-t nem nagyon értettem, de mindegy, azt szeretném még neked ehhez kiegészítésként mondani, hogy kicsit nosztalgiáztál most Miklós, egy olyan világ után, amikor a szakma sokkal jobban együtt tudott lenni, a nagy cégeken keresztül. Ugye ez megszűnt, ez alapvető változást okozott mindenben. Még egy számot szeretnék neked mondani: az MMK-ban az életkorfa 57 év. Azért ez egy elég nagy megosztottságot jelent, és sajnos az idősebb korosztály van sokkal nagyobb %-os arányban.

Úgyhogy az a bizonyos közösségi élet nehezen tud jönni, amíg a fiatalok nem jönnek, a 40-esek nagyon hiányoznak.

Van még valaki, aki ehhez a témához hozzá szeretne szólni? Parancsolj.

Polgár Antal: Elnézést a morbid kifejezésért, de úgy éreztem magamat, mint egy szülői értekezleten. Sokat jártam szülői értekezletre, három fiam van, és ott mindig a rossz gyerekeknek a problémájával foglalkoztak, akiknek a szülei nincsenek ott. Nem akarok korszakalkotó ötleteket mondani, de a kamarában már többször elhangzott az, hogy a Kereskedelmi és Iparkamarába miért fizetünk mi regisztrációs díjat. Én sohasem kereskedtem, a mérnöki munkám az lehet, hogy iparos munka, de én el tudnám képzelni azt, hogy aki nincs itt a közgyűlésen, az egy regisztrációs díjat fizessen a következő évben. Anyagi szemléletű világban élünk. Nem tudom, hogy a kodifikációba – ugye a kolléga említette, hogy a jogszabályokban nem hallgatnak meg bennünket – de azért igazságügyi szakértőként annyit tudok, hogy ami nem tiltott, azt nem biztos, hogy szabad, de meg kéne próbálni. Tehát a következő lenne a tiszteletteljes javaslatom, és olvastam, de nem mertem ezt az iparkamarai regisztrációs díjat megköpökdöni, elnézést a kifejezésért, de én mindenképpen javasolnám azt, hogy a kamarai közgyűlésnek – hogy végre egy olyan testület legyünk, ahol majdnem mindenki itt van – igenis azt mondjuk, hogy jövőre aki nem volt közgyűlésen, az, csak egy számot mondok, ide is fizessen 5.000 Ft-nyi regisztrációs díjat, és szerintem megtelnének itt a székek. Ez az egyik dolog lenne, a másik a fiatalság. Én is úgy vettem észre, hogy kicsit öregsünk. El tudnám képzelni az egyik kamarai célnak azt, hogy a beosztott mérnökök - mint egy bizonyos része a mérnök társadalomnak – a megkeresésére több gondot fordítsunk. Nálam is dolgozik beosztott mérnök, nem merem megmondani, hogy mennyiért, euróban hogy mennyit kap fizetést, azt sem merem megmondani. Bizonyos dolgokra rá vannak kényszerítve, és nem biztos, hogy nem választ Ausztriában, vagy Németországban, vagy valahol máshol munkát. Elnézést, hogy az időtöket raboltam, köszönöm.

Gyurkovics Zoltán: Főleg az első mondatod volt közérdekű, ha megengeded, ezt nem szavaztatom meg, viszont felhívom az elnökség figyelmét arra, hogy valahogy foglalkozzanak ezzel a büntetőpénz témával. Nem akarom senkibe belefojtani a szót, de még elég sok dolgunk van, megkérdezem, hogy van-e még hozzászóló és Gábor téged arra foglak bízni, hogy ezekből a hozzászólásokból valami kis esszencia jöjjön össze, meg forszírozd a véleményeket a hírlapon.

Németh Gábor: Ha nincs további hozzászólás, akkor nekem az esszenciám az, ami megfogalmazódott itt is, hogy valamitől a légkör ilyen. Azt gondolom, hogy a légkör mi vagyunk. Fel lehetne tenni azt a kérdést, hogy melyik volt előbb, a tyúk, vagy a tojás, hogy melyik az ok, és melyik az okozat; hogy a kamara azért ilyen, mert a tagság így áll hozzá, vagy fordítva, a tagság azért úgy áll hozzá, mert a kamarája ilyen. Azt szeretném elültetni az itt jelenlévőkben, hogy egy

picit próbáljuk meg a kollegiális körben továbbadni, hogy a vezetés próbál tenni, de egy eszeveszett szélmalomharc, hogy ha nem érezzük azt, hogy amit teszünk, abban van egy pozitív visszacsatolás, tehát, hogy látjuk azt, hogy termőtalajra találnak azok a magok, amit mi ültetünk; tehát egyszerűen elveszítjük a lendületünket, a szándékainkat, mert úgy érezzük, nincs vételi szándék ezekre. Ezt nem fogjuk tudni mi, akik az egyes tisztségeket felvállaljuk, egyedül kezelni. Próbáljon meg mindenki egy kicsit úgy gondolkodni, hogy az éves munkaidejének mondjuk az 5-10 %-át fordítsa kamarai feladatokra. Érdekvédelemre, gyűlésekre menjünk, szervezzük meg, legyen aktivitás, picit ez ilyen öngerjesztő folyamattá váljon. Most még én ezt nem érzem, és csak azt tudom remélni, hogy ez valamilyen módon előre tud jutni.

Gyurkovics Zoltán: Még egy utolsó hozzászóló.

Leitner Attila: a Tér-háló kft-től. Kicsit be vagyok rekedve, megpróbálok rövid lenni és nem húzni az időt. Jómagam az építész kamarának is a tagja vagyok, nagyjából hasonlóan lehet látni a problémákat, ami mind a két kamarában felmerül. Az építész kamarában is hasonló létszámmal vagyunk jelen a taggyűlésen. Az intenzitás és az aktivitás az sajnos csökken és ez az apátia ez alighanem általános, valószínűleg nem csak a kamarában, hanem társadalmilag is. A Gábornak a felvetéseihez én mindenképpen szerettem volna hozzászólni, csak gondolkodtam, hogy hogyan fogalmazzam meg röviden. Három gondolatot kívánnék elmondani. A fő kérdés, hogy milyen irányban induljon el a kamara, vagy milyen újabb feladatai lennének, amiket fontosnak tartanánk. Ezt az építész kamarában is el szoktuk mondani, de nem nagyon tapasztalunk változást; és amit személy szerint is fontosnak tartanék, az három dolog, az egyik az érdekvédelemnek a minél jobb képviselete. Azt gondolom, hogy az egyik legnagyobb probléma mindkét kamarában a tervezési díjak és annak a társadalom felé történő elfogadtatása. Ill. ehhez kapcsolódik a Bandi által elmondottak, a kommunikáció a társadalom és a mérnöktársadalom között. Mi az irodában sokféle munkát végzünk, tehát azt mondom, rálátásunk van arra, hogy a megrendelő hogyan látja a mérnöktársadalmat, és hogy milyen elvárásai vannak egy megrendelt munkával kapcsolatosan, ill. ahhoz milyen díjszámítás, vagy költségvonzat párosulhat. Azt gondolom, hogy az eltelt 15-20 év alatt nem tudtunk ebben sokat fejlődni. Tehát a megrendelői körnek az az elvárása, hogy ezt a munkát, amit mi végzünk, normálisan és megfelelő módon honorálva és jogszabályi keretek között (szerződésben, amit a Gábor is mondott) lehetne számon kérni, ebben nagyon nagy lemaradások vannak. Ennek a jogi megoldása biztos, hogy több munkát igényel mindkét kamarában. Elhangzott a korábbi kamarai gyűléseken is, hogy a minimális díjszámításnak a jogi támogatása – a gazdasági versenyhivatali döntést is figyelembe véve, miszerint az árakat a piacnak kell meghatároznia – jelenjen meg, az elnökség vállalja fel ennek a maximális érdekképviseletét. A díjszámításra vonatkozóan legyenek ajánlások. Én azt mondom, hogy falig el kell menni. Elmondok egy példát. A

díjszámítással kapcsolatban, aki dolgozott ebben, az tudja, hogy bizony Németországban meg vannak határozva, hogy milyen minimális díjszámítási tételek vannak, amelyek megsértésének vannak jogkövetkezményei is, nyilván Németországban ez működik, Magyarországon nem. Németországban nincs gazdasági versenyhivatal, Magyarországon van, tehát ezt lehet, hogy nehezen lehet elfogadtatni, hogy csak a gazdasági versenyhivatal miatt ezt nehezen lehet megoldani. Ezzel kapcsolatban egy rövid történet: 2 évvel ezelőtt volt a kamarai gyűlésen Hajnóczy Péter elnök úr, aki jelezte, hogy kb. 2 évvel ezelőtt valamelyik decemberi jogszabályváltozásban már megjelent a minimális díjszámításra vonatkozó kormányhatározat, aminek a kidolgozására lehetőséget adott a miniszterelnökségi hivatal (ugye most oda tartoznak a kamarák). De azelőtt, valahogy a miniszterelnökséget vezető miniszter leült tárgyalni mindkét kamara elnökével (ezt azért mondom, mert a Hajnóczy Péter elnök úr ezt így előadta nekünk) amiben azt jelezte, hogy a minimális díjszámítás jogszabályi bevezetésére nem lesz mód, amíg ez a kormányzat működik. Tehát már akkor volt egy olyan egyeztetés, ami egy kormányhatározat szintjéig vitte ezt a kérdést, ezt viszont visszavonták. Én a kamarát és az elnökséget is és az országos elnökséget is arra kérem, hogy ezt meg kell tenni, el kell menni a falig, mert az első és legfontosabb, hogy ezen valamilyen módon változtatni. És ehhez én azt kérem, hogy legyen meg az akarat, az érdekérvényesítésnek ez lenne a legfontosabb feladata. A mai helyzetben ezek a körülmények, ami mellett mi dolgozunk, ill. irodák dolgoznak, meg olyan kollégák, akiket mindenki foglalkoztat, és annak milyen béreket lehet fizetni, és azokat hogyan lehet kitermelni, aki ebben benne van, az tudja, hogy, ahhoz, hogy fennmaradjon egy iroda, majdnem lopni, csalni, hazudni kell. El kellene kerülni, hogy ilyen körülmények legyenek, és azt gondolom, hogy a díjszámítás valamilyen elfogadtatása lenne jó, így mindenki által megnyugtató módon, a szerződésekben rögzített összegeket el lehetne kérni. Kérem az elnökségtől, és a Gábor által felvetett javaslatokra az első pont: az elnökségnek addig kell menni, munkálkodni, lehet, hogy le fogunk pattanni, többször is. Nyilván e mögött egy politikai kapcsolatrendszernek is kell lennie, mert a végső út a miniszterelnökséget vezető miniszter, Lázár János úrnak a döntési kezében van, hogy mi az, amit meg lehet tenni, és mi az, amit nem. Mi az, amit a magyar társadalom megrendelői körére rá lehet tenni, és mi az, amit nem. Ugye ő azt mondta, hogy ezzel a magyar társadalmat nem lehet terhelni, hogy minimális díjszámítás legyen.

A második pont a kommunikáció.

Gyurkovics Zoltán: Kérlek, tényleg röviden foglalj most már össze.

Leitner Attila: Röviden. Nem sokszor jelenek meg a kamarai gyűlésen, de tényleg most már annyit kérek, hogy még egy 5 percet esetleg kaphatnék. A kommunikáció. Tehát azon kellene nagyon javítani, hogy a társadalom mit vár el a mérnököktől. Azt gondolom, nagyon rossz ez a megítélés, rettentő problémának látom. Megrendelői oldalról ezen változtatni kellene, nyilvánvalóan ez egy

nehéz, egy túlmutató munka. Felmerült az, hogy társadalmilag hogyan lehet ezt előkészíteni, különböző vizsgálatokkal, hogy egy megrendelő azt tudja mondani, hogy ez nem egy pékség, ahová bemegyünk és három kiflit veszünk. és akkor kettőt fizet, hármat kap, tehát valamilyen módom ezt rendbe kell tenni. Ez egy hosszabb történet, de a kamarának talán megvan a lehetősége, hogy ebben is dolgozzon. Itt is azt gondolom, hogy kell a munka.

A harmadik az, hogy jelen pillanatban odáig jutottunk el, hogy a jogszabályok környezetében szinte lehetetlen – nem egy nagyobb projektet végigvinni, de egy családi házat is – még egy kerti sufnit is megtervezni. Itt mire elkezdődik egy munka, az alatt kb. 3-szor változnak meg a jogszabályok, mire befejeződik, addigra ismét megváltoztak a jogszabályok. Ez is úgy látom, hogy most már mindkét kamarán túl mutat, tehát fölöttünk lebeg egy jogszabályi létrehozó környezet, jogászokkal, közgazdászokkal, lehet, hogy történészekkel, muzeológusokkal, nem tudom, de gyakorlatilag olyan intenzitású jogszabályi környezet-változás van, hogy egyszerűen ezt mi, akik alkotunk, mérnöki tevékenységet végzünk, nem tudjuk már lekövetni. Ez is egy hosszú munka az elnökség számára, de azt gondolom, és kérem, hogy ebben is előre kellene lépni. Tehát kellene egy viszonylagos állandó normális környezet, jogszabályok tekintetében, hogy ne legyen az, hogy mindig minden változik; és elhangzott az a szó, hogy katyvasz, hát én azt gondolom, hogy nagy katyvasz van, nem csak a kamara tekintetében, hanem a jogszabályok értelmezése terén is, a jogszabályok szerinti tervezésben. Minél több a jogszabály, minél több a módosítás, annál nehezebben lehet átlátni. És azt kell mondanom, hogy a végén a tervező fejére hullik vissza minden. Azt kérném, hogy ha erre van mód, akkor a jogszabályok átgondoltabb, lassabb ütemű módosítását, csökkentését, erre vonatkozó kommunikációt kellene elérni. Köszönöm szépen, azt gondolom, kell a harc, egy erősebb képvisellel, nem kell megülnünk, mert akkor nekünk sok minden nem fog maradni, hanem kellene a kamarai intenzitás és az elnökség a munkáját még erősebben végezze. Köszönöm szépen.

Gyurkovics Zoltán: Köszönöm szépen a hozzászólásodat, azt hiszem, sokaknak a véleményét foglaltad itt össze, ebben az utolsónak tett hozzászólásodban és emiatt itt nekem sajnos határozottabbnak és keményebbnek kellett lennem, de tényleg nagyon elment az idő. A te hozzászólásodról jutott eszembe, hogy még egy fontos feladatunk van, hogy együttműködjünk a Magyar Építész Kamarával. Ez az együttműködés folyik most, ezeknek a szabályozásoknak a kidolgozásában. Ha Kovács Pista itt lett volna, szemben ül a Hajnóczy elnök úrral, biztosan sokkal többet el tudott volna mondani erről. És tényleg a harc az azért fontos, hogy elfogadtassuk a Magyar Mérnöki Kamarát, legalább olyan szinten, ahogy a Kereskedelmi és Iparkamarát elfogadták már.

Németh Gábor: És a harchoz katona is kell, tehát ne mindig mástól várjuk a háborút.

Gyurkovics Zoltán: Igen, mindenkinek van itt feladata, akkor ezt a napirendi pontot lezárjuk, remélem, Gábor tudsz azért ezekből a hozzászólásokból értékelni elég sokat, és remélem, hogy az

itt megfogalmazott „Hogyan tovább kamara”, vagy az MMK által megfogalmazott szlogen, hogy „Kérdezze mérnökét”, majd valamifajta közös eredményt fog hozni mindannyiunknak az öröme, meglelégedtségére.

Köszönöm szépen, menjünk a következő napirendi pontra: beszámoló a kamara 2015. évi tevékenységéről. Feltehetően itt olyan dolgok is el fognak hangzani, amelyek egy kicsit a jövőbe vetett hitünket is megerősíti. Átadom most a szót Bartal György elnök úrnak. Mindenki megkapta azt hiszem, vagy hozzá tudott jutni a beszámolóhoz.

8. Beszámoló a kamara 2015. évi tevékenységéről

Bartal György Elnök: Nem gondolom, hogy nagyon részletezni kellene az írásban kiadott beszámolót, ha kérdés lesz, természetesen kitérek sok mindenre. Kicsit inkább először kezdeném tényszerű adattal, ami változott az elmúlt évben. Létszámadatoknak a változását nagyjából ez a grafikon jól mutatja, és látni is lehet, tehát nagyjából stagnál a kamarai létszám.

Az elnöki beszámoló a jegyzőkönyv mellékletét képezi.

Ennek különféle változásait lehet látni a következő grafikonban, az előző évi változásokhoz egy bizonyos számítási módszerrel. Van egy összehasonlító táblázatunk, hogy hogy helyezkedik el a Győr-Moson-Sopron Megyei Mérnöki Kamara országos viszonylatban, ebből azt lehet látni, hogy a kamarai létszám alapján eléggé előkelő helyen vagyunk. Ez nyilván kötelezettséget is ró ránk, ami az előző napirendi pontban is megfogalmazódott, de arra még azért valamilyen szinten vissza szeretnék térni, nem a napirendre, hanem az ott elhangzottakkal kapcsolatban, a beszámolóhoz. Van egy másik táblázatunk is, ugye nem mindenki kamarai tag itt a megyében, vannak nyilvántartottak, ők elsősorban a műszaki ellenőrök és a műszaki vezetők, ők, akik nem törvényszerűen kamarai tagok, de van átfedés is, itt lehet látni, hogy ebből az 586-os létszámból kb. a fele az, aki egyben kamarai tag is. (eből nem lehet látni, csak ezt tájékoztatásul mondom) Az országos kamarában folyik egy olyan munka, amivel a felelős műszaki vezetőket és műszaki ellenőröket is szeretnék beterelni a kamarai joghatás alá, hogy ez mikorra tud beérni, beérik-e egyáltalán, ez még a jövő zenéje. Nyilván ezzel összefüggésben lesz az is, hogy az ő továbbképzési rendszerüket is meg kell fogalmazni. Most én nem akarok a továbbképzési rendszerről véleményt mondani, mert nem ez a cél, most van egy szabályzat, egy országos szabályzat, ami alapján megy a továbbképzés, de nyilván ebbe a rendszerbe szeretnék beterelni többen a műszaki ellenőröket és felelős műszaki vezetőket, ami azért mégiscsak egy kívánatos dolog lenne, mert az már megint egy lépés a mindenki kamarája irányába.

Belépők, kilépők számát lehet látni itt a következő ábrán. Igazából létszám adatok alapján én nagyjából ennyit mondanék.

Néhány olyan dolgot fogalmaznék még meg, ami részben elhangzott, részben nem hangzott el az előzőekben. Ugye az előző napirendi pontban a hozzászólások eléggé vegyesek voltak, de nagyjából két nagyobb csoportra bonthatók. Az egyik az egy országos kamarai feladat és egy országos szabályozási feladat, ennek a módosítási igénye, stb, ill. volt egy olyan megfogalmazási csoport is, amelyik itt helyben, a Győr-Moson-Sopron Megyei Mérnöki Kamara tagjai számára érvényesek és önekik szól igazából. Amit pld. a Csejtei Gyuri is megfogalmazott, hogy rendben van, hogy milyen környezetben dolgozunk, azt lehet kritizálni, lehet egyetérteni vele, de nézzük meg, hogy ezen környezetben belül, mi saját magunk mit tudunk tenni, mit nem. A Gábor felütése is ez volt, hogy itt vagyunk annyian, amennyien vagyunk. Látszott az előbb a kivetítésen is, hogy csak vagyunk azért több, mint 700-an, megyei kamarai tagok. Tehát elvileg, hogyha itt most mindenki itt lenne, itt lógnának most már a szépen felújított erkélyeken is, mert nem férnék el. De látszik, hogy az érdeklődés az ekkora. Tudunk-e ezen változtatni, van-e mód, arra, hogy változtassunk, van-e értelme, annak, hogy változtassunk? Nagyjából ezek azok a kérdések, amiket itt helyben tudnánk eldönteni, akár itt ebben a teremben, akár a megyei kamarai kommunikációban, amire létrejött ez a fórumrendszer, amelyiket hát elég szórványosan használnak az emberek és eléggé ritkán jelentkeztek be. Tehát én nem is várom, hogy mindenki a fórumon ontsa a véleményét, mert nyilván kezelhetetlenné válna esetleg a fórum, de messze tartunk még ettől. Tehát az azért nyílt meg, zárt körben, csak a megyei kamarai tagok látják, csak ők tudnak oda beírni, tény, hogy a nevükkel, tehát vállalja mindenki azt, amit mond, meg ír. Ez lenne az egyik olyan párbeszéd hely, a mai taggyűlésen kívül, ahol tényleg mindenki elmondhatja udvarias formában a véleményét. Igazából az lenne a cél is, hogy azt nézzük meg, hogy itt helyben, mint megyei kamara mit tudunk tenni. Mit tudunk tenni mi, egymásért, a tagok mit tudnak tenni egymásért. Szóba került a szakmaiság. A szakmaiság kapcsán nézzük meg a szakcsoportni létet. Igazából a szakcsoportni lét, vagy országosan a tagozati lét, az nem más, mint a szakmaiságnak egy-egy ilyen szűkebb kis területe, ahol egy-egy szakmai bázis össze tud ülni, ki tudja cserélni azokat a szakmai jellegű gondolatait egymással, amitől aztán mások okosodhatnak, ill. amiből aztán előre lehet menni. A szakcsoportnak ez lenne a lényege és ez lenne szerintem az értelme. És a szakcsoport az tudna már olyan továbbképzési témaköröknek a megfogalmazásában is segíteni, ami aztán vissza tud köszönni, és a szakmai továbbképzésnek a színvonalát is ezzel lehet emelni. Az egy másik kérdés, hogy mi e mellett próbálunk kérdőívezni, próbáljuk minősíteni a szakmai továbbképzéseket, az előadókat, a tananyagot, a segédletet, ami ugye a kérdőívben megjelent, hogy ezzel megpróbáljuk még színvonalasabbá tenni. De a szakcsoportni működésnek igazából ez lenne az alapja. Látszik azért az – most már néhány éve rálátásom van a szakcsoportni működésre -, hogy igazából, elsősorban a szakcsoportni elnök az, aki a hátán tudja vinni a dolgokat. Van olyan szakcsoport, amelyik működött

aránylag jól, meghalt a vezetője, attól kezdve nem működik a szakcsoport, és annyira nem működik, hogy még vezető választásra sem képesek összeülni, előkészítés után; mert már nagyjából az is úgy megvolt, hogy ki lenne jó, aki vezetőként működtetni tudná a szakcsoportot. A szakcsoporti létnek ez lenne az alapja. Most azt azért látjuk, hogy hogy működik a szakcsoport. És majd kicsit később kitérünk a költségvetésre is. Ugye a szakcsoporti működéshez a kamara mindig megpróbál valamennyi pénzt biztosítani, vagy félretenni, pont azért, hogy a szakcsoportok érezzék azt, hogy van egyfajta támogatás. Az is látszik, hogy ez a pénz majdnem mindig megmarad. Majd látjuk; ha jól emlékszem egynegyede költődött el a tavalyi évben. Tehát elég sok pénz ott van, de hát nem élnek a szakcsoportok. Na, most miért nem élnek? Nem csak az elnökön múlik ez, a tagságon is múlik. Vagy érdektelenség van; erre volt ugye az előző napirendi pont, hogyan tovább kamara, érmes-e érdektelenség mellett dolgozni, úgy nem nagyon. Meg tudunk-e fogalmazni olyan irányokat, amire azt mondjuk, hogy na, akkor itt helyben, a megyében tudunk-e tenni és mik lennének azok a lépések, amiket meg kellene lépni ahhoz, hogy kicsit jobban pörögjön az élet, és jobban működjön, nem csak a szakcsoport, az egész megyei kamara. Én ezért is választottam ketté az előző hozzászólásokat, hogy van olyan, amelyik országos, meg még magasabb szintű döntéshozatalt meg elhatározást igényel, meg van olyan, amit itt helyben meg tudnánk mi is csinálni, mert a lehetőség megvan rá. Kérdés, hogy élünk, vagy nem élünk vele. Hát beszéljük meg ezt, akár itt, akár a fórumon, mert van erre lehetőség. Még néhány mondatot mondanék a továbbképzésekről. Ugye ahogy elhangzott, 5 főbb szakterületnek a szakmai továbbképzését szervezzük meg évente 2 alkalommal, van egy a tavaszi időszakban, meg egy a zárás előtti, tél előtti időszakban. De tervbe van véve az is, hogy bővítjük ezt a kört. Majd meglátjuk, hogy hogyan tudunk lépni ebben. Itt azért egyfajta pénzügyi korlátok is vannak. Vannak olyan kisebb szakmai közösségek, miután nem szakcsoport, ezért nem így hívom, akik igénylik azt, hogy legyen szakmai továbbképzés, de eddig a megyében nem szerveztük meg, tervbe van véve, hogy akár regionálisan, akár csak saját magunk a megyében összeszervezzük és lebonyolítjuk. Volt a tavalyi évben egy olyan lehetőségünk, hogy a miniszterelnökség minden területi kamarának – ez építész kamarára is és mérnök kamarára is vonatkozik – lehetőséget adott 5 millió Ft működési költségnek a megpályáztatására, ezt megpályáztuk mi is, és nyertünk rajta, most éppen az elszámolás zajlik a tavalyi évre. Menet közben jött egy olyan információ is, hogy ebben az évben is lesz ilyen, azóta már megtörtént a kiírás, tehát idén is van 5 millió Ft pályázati pénzügyi lehetőségünk. Amire azóta most már mindenféle gondolatok is megfogalmazódnak. Az országos kamara vezetősége küldött egy levelet körbe a területi kamaráknak, amiben megfogalmazta azt, hogy most akár van lehetőség székház vásárlásra is fordítani ezt a pályázati összeget, ezért felvetette azt a kérdést, hogy hajlandó-e minden egyes területi kamara ezt az összeget följánlani, hogy országos kamarai székház

vásárlásra, vagy építésre fordítsa az országos kamara. Azt is hozzátették, hogy ez csak akkor jöhet szóba, ha mind a 19 területi kamara egyhangúlag és egyöntetűen azt mondja, hogy igen. Volt egy ilyen is, tudjatok róla. Erről gondolom, hogy most a hétvégén lebonyolítandó választmányi ülésen lesz szó, ez most péntek-szombaton lesz, ahol ugyan nem napirendi pont ez, de egy informális beszélgetés biztosan el fog hangzani. Még egy dolgot megjegyeznék, ez az érdekérvényesítő bizottságnak a munkája, és miután a beszámolóban sok minden leírásra került, én nem szeretnék mindenre kitérni. Azért azt megjegyzem, hogy a bizottság nincs könnyű helyzetben, mert menet közben a járási tagozódás az megtörtént, tehát a kormányhivatalnál most már nem egy helyen, vagy két helyen kell kopogtatni, amikor az ellenőrzésekre az ember szeretne időpontot egyeztetni, hanem bizony ezt járásonként kellene megtenni, most nyilván itt egy párbeszédese tevékenység zajlik, és a járások vagy keresnek minket, mint megyei kamarát, vagy nem keresnek. Tehát ez azért nem úgy működik, hogy most minden járáshoz törvényszerűen eljutunk. Írtuk a beszámolóban azt is, hogy áttértünk az IIR rendszernek (Integrált Informatikai Rendszer) a használatára, a hírlevelek is ebből a rendszerből mennek ki. Itt felhívom azért mindenkinek a figyelmét, hogy ellenőrizze, a rendszerben meglévő email címét, mert csak akkor működik ez, ha jó az email cím, ami ott bent van. Ha saját maga nem tudja ellenőrizni ezt, akkor egyeztessen Renátával, és ő biztosan tud ebben segíteni. További figyelemfelhívás a mérnökkártya. Megjelent a mérnökkártya, amivel igazolni tudja magát a mérnök, ez kis lépés, első lépés, de lehet, hogy előbb utóbb majd egy nagyobb lehetőségre is fog adni módot. A mérnökkártyák a megyei kamaránál átvehetők, be kell fáradni sajnos (vagy szerencsére) személyesen, egy aláírás ellenében ott ezt mindenki megkaphatja, aki nem élt még ezzel a lehetőséggel. Most nem hoztuk el ide, mert túl sok adminisztráció lenne, meg túl sok aláírás jobbra-balra, tehát aki nem élt ezzel a lehetőséggel, az kérem szépen, hogy használja ki. És végül még egy mondat csak a beszámoló kapcsán, mielőtt még a költségvetés, mint következő napirendi pont sorra kerül. A titkárságnak az egész tavalyi évi munkáját köszönöm szépen, mert elég sok adminisztratív feladat zúdult a nyakukba, és ez nem mindig volt nagyon egyszerű, tehát mind a titkár asszonynak, mind Renátának köszönöm szépen ezt a munkát.

Ha kérdés lesz, akkor még igyekszem válaszolni.

Gyurkovics Zoltán: Köszönöm szépen, hozzászólások fognak következni. És az elkövetkezendő napirendi pontokat is úgy csináljuk végig, hogy minden napirendi ponton végigmegyünk: hozzászólások, FB beszámolója, hozzászólások, és utána szavazunk külön-külön mindegyik napirendi pontnak az elfogadásáról. Tehát akkor most a beszámoló hangzott el, a 2015. évi tevékenységről. Kérdezem, hogy kinek van ehhez a nagyon alaposan kidolgozott és kiegészített

anyaghoz hozzászólása. Ne éreztek lebeszélést a felszólalásomban. Úgy látom nagyon meggyőző volt mindenki számára a beszámoló. Akkor nézzük a következőt.

Beszámoló a kamarai gazdálkodásról. Ez két lépésben történik, a 2015. évi költségvetésről, majd azt követi a 2016. évi költségvetés tervezetének az ismertetése. Ismét Bartal György a szó.

9. Beszámoló a kamara 2015. évi gazdálkodásáról és költségvetéséről, és a 2016. évi tervezetről

Előadó: Bartal György elnök

A beszámolók jelen jegyzőkönyv mellékletét képezik.

A 2015. évi gazdálkodásról –nem tudom, mennyire látszik, remélem, azért valamennyire azért látszik, de a honlapon főtt van, akit tényleg érdekelt, az gondolom megnézte, és elég alaposan körbe vizsgálta. Én most mennék a legaljára ennek a táblázatnak, mert az érdekesebb része az ott van, bár bele lehet menni a részletekbe is. Az utolsó három sor az mutatja azt, hogy a 2015-ös év végi eredmény a miniszterelnökségi 5 millió Ft-os pályázati összeg figyelembevételével együtt volt 2.122.000,- Ft. Az alatta lévő sorban lehet látni, hogy ezen miniszterelnökségi összeg nélkül ez mínusz 94.000,- Ft, tehát ebből azt látjuk, hogy a tavalyi év volt az első olyan év a megyei kamara működésében - és azt hiszem, hogy ez jó amit mondok, tízen évvel ezelőtti adatra már nem emlékszem teljesen-, amikor bizony alpból mínuszos lett a kamara. Jó, hogy 94.000,- Ft a mínusz, ez 30 milliós költségvetésnél nullának, vagy mínusz nullának felel meg, vagy e környékére, de azért figyelmeztető jel.

A 2016-os évi tervezet összeállítása okán elkezdtünk egy elemzést, azért, hogy megnézzük, mi okozza azt, hogy szépen csökken a kamarának az eredményessége. Nem gazdasági társaság vagyunk, tehát azért itt nem a profit szerzés, meg a profit orientált gondolkodás és tevékenység a célunk, hanem az hogy, szolgáltatói kamaraként azért sok mindent meg tudjunk csinálni, de a pénzből is többé-kevésbé ki tudjunk jönni. És azt lehetett látni, hogy a bevételeknél a tagdíjbevétel, az eljárási díj bevétel, ezekben volt olyan változás, amelyik lassan már-már tendenciának is mondható. Több oka is van, most én ezeket nem feltétlenül szeretném részletezni, tehát itt nem csak az az ok, hogy most kevesebben hajlandók fizetni a kamarába, mert láttuk, hogy a kamarai tagság az önmagában nem csökken, hanem az nagyjából stagnál, vagy szinten van. Van egyfajta öregedési tendencia, tehát vannak olyanok, akik ugyan kamarai tagok maradtak, de jogosultságuk már nincs, és emiatt már kevesebb kamarai tagdíjat kell fizetniük. Ill. volt egy olyan törvényi változás, aminek a következménye az volt, hogy eljárási díjak egy részét eltörölték, tehát a meghosszabbításra már díjat a kamara nem szed be, tehát ez más a korábbi évekhez képest egyfajta bevétel csökkenést jelent. Röviden ennyi a bevételekről, az azért látszik a táblázatból, hogy pénzünk az még van, ugye befektetési jegyben van 28 millió Ft, de bankban is volt 12 millió Ft-unk éppen, tehát van egy olyan

tőkénk, amely mínuszos gazdálkodás esetén is azért még mobilizálható és ez egyfajta fedezetet tud adni. Bár –ugyan nem akarok előre rohanni – de nem cél az, hogy felemésszük, vagy feléljük azt, amit eddig megspóroltunk. Tehát azért próbálunk gyűjtögetni. Ez a bevételi oldal.

Kiadási oldalon azt lehet látni, hogy a 33 millió Ft-os tervezethez képest 30 millió Ft-os kiadási főösszeggel zártuk a tavalyi évet, tehát ugyanúgy, ahogy a bevételi oldal is kevesebb lett a tervezettnél, a kiadási oldalon is sikerült azért megspórolni valamennyit. Itt, hogyha megnézzük a táblázatnak az alsó egyharmadát, ami ott kezdődik, hogy átutalás az MMK-nak, amit mi a taglétszámunk, meg a nyilvántartotti létszámunk alapján egyfajta %-ot mindig az országos kamarának át kell utalnunk, ez a 9 millió tervezethez képest 7 millió volt, az alatti sor az igazán érdekesebb, a szakcsoporti támogatások, amit az előbb is említettem. Félretettünk 1,6 millió Ft-ot a szakcsoportok részére, amiből 467.000,- Ft-ot használtak fel, tehát az egynegyedét, ami egyfajta mérőszám. Sosem merítette ki a szakcsoporti tevékenység a teljes rendelkezésre álló keretet, mindig kevesebbet használtak föl; nyilván nem cél az, hogy elherdáljuk ezt a pénzt, és hogy elszórják a szakcsoportok, de többé-kevésbé szakmai és értelmes tevékenységre azért a megyei kamara elnöksége mindig szívesen ad pénzt. Én ezeket a sorokat emelném ki, nem részletezném jobban, természetesen, ha kérdés van, akkor belemegyünk jobban, és tudunk részletezni még.

Áttérnék a 2016-os tervezet költségvetésre.

Ahol ugye két oszlop van, a 2015-ös tény árbevételekhez képest írtunk egy tervezett árbevételt, itt megpróbáltuk nagyjából azt a szinttartást figyelembe venni, ami a 2015-ös évben volt. Viszont pirossal megjelöltünk egy sort. Pontosan azért, mert hogyha lenézünk az egész táblázat aljára, akkor azt lehet látni, hogy bizony a mínusz 94 ezres - tavalyi miniszterelnökségi pályázati pénz nélküli mínusz nullás - eredményhez képest most már mínusz 270.000,- Ft-ot terveztünk, bár itt is egy miniszterelnökségi pénz figyelembevétele nélkül történt ez a tervezés, tehát az azért tud billenteni, meg menetközben is vannak azért még mozgások, de ahogy a számokat kihoztuk, az ennyi. Viszont, és itt térek vissza a piros sorra, amiről majd azért ugye döntenünk kell, ahova azt írtuk be, hogy a szakmai továbbképzéseknek a díját eddig 7.500,- Ft-ban állapítottuk meg, és egész 2015 végéig ez így volt, de 2016-ban – nyilván most már nem visszamenőleg, de – egy fokozatossággal át szeretnénk térni a 10.000,- Ft-os továbbképzési díjra. Ez egy egyszeri emelés. Volt az elnökségben olyan vélemény is, hogy apránként emelgessünk, tulajdonképpen ez meg is valósul, mert, az idei szakmai továbbképzések már zajlottak, meg zajlanak, azoknak egy része még a régi áron történik, merthogy ez még nem szavazódott meg, még nem lehet 10.000,- Ft-ról beszélni. Bár a 10.000,- Ft – ugye mi nem vagyunk Áfa visszaigénylők – egy bruttó ár, tehát aki el tudja számolni, annak a nettója alacsonyabb. Ezt a 10.000,- Ft-ot azért is tettük be, mert az első, ill. az egyik költségvetési javaslat az bizony millió Ft-os nagyságrendben hozta ki a mínuszt az idei évre, és ezt úgy láttuk,

hogy nem elfogadható és megpróbáljuk ezt a mínusz 270.000,- Ft-os nagyságrendű – még erre is azt mondom, hogy mínusz nullás, de nyilván nem lehet mindenre azt mondani – eredményt tartani. Ehhez viszont szükség van arra, hogy megemeljük a szakmai továbbképzéseknek a díját 10.000,- Ft-ra, ami hát egy évi egyszeri 10.000,- Ft, ez tagadhatatlan. Ugyanakkor az is igaz, hogy sok helyre kell fizetni kisebb-nagyobb költséget, és így már azért ez egy komolyabb összeg.

A kiadási oldalon is történt egyfajta változtatás, röviden annyi, hogy a tartalékot itt is nullára vettük le, ami a tavalyi évben is nullás tény volt, de a tavalyi évre azért terveztünk tartalék összegként egy azt hiszem másfél millió Ft-ot. Ezt lecsökkentettük, idei évben nem tettünk be tartalék kiadási lehetőséget, pontosan azért, hogy minél kisebb legyen az idei évi eredménytelenség.

Röviden ennyi a 2016-os tervezetről, kiadás, meg bevételi oldalról. Én nem térnék ki itt több sorra, ha kérdés van, akkor tegyétek föl. És az elnökségben még egy olyan elhatározás született, hogy a 2017-es évi – haladunk előre a korrallal – költségvetést már elkezdjük a nyár előtt tervezgetni, nyilván ez majd év végére fog nagyjából összeállni. De megpróbáljuk úgy felépíteni, hogy megint nulláról kezdjük majd a költségvetés tervezését.

Röviden ennyi, és ha kérdés lesz, akkor válaszolok.

Gyurkovics Zoltán: Tisztelt kollégák, köszönjük szépen a beszámolót. Hát, most meg vagytok szólítva, meg vagyunk szólítva, most hozzá kell szólni mindenképpen, legalább egy témához, ehhez a továbbképzési díj emeléséhez. Nyilvánvalóan az elnökség ezt jól megrágta, hiszen nem könnyű ilyen javaslatot elővezetni. Azt tudom mondani, amennyire én látom országosan bizonyos területeken a továbbképzéseket, hogy Győrben pillanatnyilag talán a legalacsonyabb, vagy majdnem a legalacsonyabb a képzési díj. De hátha van nálatok olyan okos ötlet, vagy köztetek valaki, aki tud olyan okos ötletet mondani, ami javaslat lehet esetleg arra, hogy ha nem is megtartani, de kisebb mértékben emelni, nem tudom, mi a véleményetek erről. Mindenképpen kell hozzászólás, mert a végén szavazni kell erről. Tehát, hogyha mindenki azt mondja, hogy rendben van, akkor 10.000,- Ft lesz jövőre, ill. az idén, bocsánat. Nyilván megnézte az elnökség, hogy olcsóbb bérleti díjú helyeket nem lehet találni, az előadónak ki kell az óradíját fizetni, a kiszállási díjat ki kell fizetni, a catering az elég jó színvonalú itt Győrben, tehát azon nem kellene faragni, mégiscsak egy egész napos programról van szó. Így kéne meggondolni ezt az egészet. Nincs hozzászólás akkor ehhez a témához? Tessék parancsolni hölgyem.

Dr. Hornyák Margit: Elnézést, elnök úr, nem szorosan ehhez a témához szeretnék hozzászólni, azért nem tolakodtam itt a jelentkezéssel.

Gyurkovics Zoltán: Hát, akkor nem tudom örülünk-e neki, de tessék elmondani.

Dr. Hornyák Margit: Nekem egy kérdésem lenne a Bartal György úrhoz, hogy az idei költségvetésbe, vagy esetleg egy későbbiben lát-e lehetőséget arra, hogy a megyében lévő három egyetemen tanuló hallgatókat, mondjuk a végzősöket valamilyen formában bevonni, akár szakmai, tanulmányi kirándulás, üzemlátogatás, nem tudom micsoda, tehát több féle formája lehet. Előbb-utóbb ők lesznek a mi utánpótlásunk. És talán már egyetemista korukban meg lehetne őket szólítani.

Gyurkovics Zoltán: Jó volt ez a kérdés szerintem. Egyébként már korábban akartam jelezni azt, hogy vannak olyan szakmák, tagozati szakmák, ahol megalakultak az ifjúsági tagozatok. Tehát a szakmai tagozatokon belül az ifjúsági tagozatok. Ez is például egy olyan elképzelés a jövőre vonatkozóan, hogy közelebb hozzuk azokat a fiatalokat, akik éppen végeztek. Nem kell még kamarai tagnak lenniük, mert hát nem kaphatnak jogosultságot, de mégis egy ilyen önként vállalt szerepvállalással, tehát egy ifjúsági tagozatban való működéssel, megismerik a kamarai munkát, megismerik a lehetőségeket, amik most még talán gyérebbek, tudják, hogy milyen irányban kell harcolni; elég sokat beszéltünk erről, hogy harcolni kell nekünk is. Ez, amit Ön mondott, szintén egy nagyon-nagyon jó lehetőség. Biztos van még valakinek hozzászólása. Nincs?

Bartal György elnök: Az egyetemekkel felvettük a kapcsolatokat, nem most, már régebben. Első volt a győri egyetem, hogy-hogy nem, ugye ez kézenfekvő volt, mert valahogy közel is volt. Rektorhelyettesi szintig eljutottunk és megegyeztünk nagyon sok mindenben, aztán itt tartunk. Tehát nem annyira egyszerű ezt egyetemen végigvinni. Itt a győri egyetemen amúgy is volt egy váltás, karok mentek szét, osztódtak, szaporodtak, stb, tehát most kezdjük majd újragombolni a kabátot. Biztos, hogy az elnökségnek ez feladata, hogy ebbe az irányba lépjen. Annyi szerencsénk van, hogy – szerencse-e, ezt nem tudjuk, ez majd kiderül a későbbiekben – két egyetemnek a vezetésében is bent van elnökségi tagunk, vagy fordítva, tehát egyetemek vezetői vannak benne az elnökségben. Tehát így megpróbálunk mind a Széchenyi, mind a Soproni Egyetemmel valahogy kicsit szorosabb kapcsolatot kialakítani. Korábban volt olyan tervzetünk, hogy kifejezetten órai keretben a mérnöki kamara kap lehetőséget arra, hogy egy tájékoztatást a hallgatóknak adjon. Ez vagy egyszeri, vagy többszöri alkalom lett volna, de aztán valahogy ez sem alakult úgy, ahogy jó lett volna. Mindig kettőn áll a vásár, hiába szeretném, ha a fogadókészség nem olyan. Én bízom benne, hogy a fogadókészség most egy kicsit változni fog.

A díjakra azért annyit még mondok, amit a Zoli itt az előbb említett, hogy országosan a nagy átlag az 10.000,- Ft, van még ennél is magasabb összeg, ami nettó 10.000,- Ft, tehát az már bruttóban majdnem 13.000,- Ft, ami a szakmai továbbképzéseknek a díja, tehát én nem érzem annyira elszálltnak ezt a 7.500,- Ft-ról 10.000,- Ft-ra történő emelést. Mindez ugye bruttóban; de ezt még szerettem volna kiegészítésként elmondani.

Gyurkovics Zoltán: Köszönöm szépen. Úgy látom, hogy nincs hozzászólás. Akkor menjünk a következő napirendi pontra, a mindezek felett felügyeletet ellátó bizottság beszámolóját szeretnénk meghallgatni, ill. a kiegészítését, ha van kiegészíteni valód. Dr. Baksai Róberté a szó.

10. A Felügyelő Bizottság beszámolója

Előadó: Dr. Baksai Róbert a bizottság elnöke

Az FB beszámolója jelen jegyzőkönyv mellékletét képezi.

Hát akkor az előző ponthoz érkezett hozzászólások mennyiségéből én azt a következtetést szűrtem le, hogy meglehetősen sokan átnézték a számokat, amik 2015-re vonatkozóan, ill. a 2016-os tervezetre megjelentek. És feltételezem, hogy akkor elolvastátok a Felügyelő Bizottság jelentését. Akkor ebből csak egy-két dolgot szeretnék kiemelni. Egyrészt az a meglepően nagy tagdíj bevétel és névjegyzéki díj bevétel elmaradást, amit sikerült meglepő módon az elmúlt évben összehozni. Ez újdonság volt, mert ilyen mértékű elmaradás nem történt. Csak úgy gyorsan osztottam, szoroztam megismerve elnök úrnak a számait, hogy itt 780-an vagyunk a megyében, a kamarában. Hogy ha azt nézem, hogy öregszik a tagság, ez azt jelenti, hogy ha valaki már nem végez tevékenységet, akkor nem 37.000,- Ft-ot, hanem, talán 13.000,- Ft éves tagdíjat fizet, tehát ez 24.000,- Ft-os eltérés. Tehát olybá tűnik, mintha a tavalyi évben lévő lemaradás jórészt abból is fakadhatna, hogy akár 50-en aktív tevékenységből nyugdíjassá változtak, és azért nem fizettek annyi tagdíjat. Abból kell kiindulni, hogy a kamara azért előbb-utóbb, de begyűjti a tagdíjakat.

Azért ez csak egy gyors fejszámolás volt. FB-ként javasoltuk azt, hogy az elnökség, vagy a kamara vezetése foglalkozzon ezzel a ténnyel, mert azért ez az elmaradt, összesen több, mint 6 millió Ft-os díjbevétel hiány már meglehetősen nagy összeg. Kellemes meglepetés volt a MEH-által kiadott pályázati lehetőségnek a megnyerése. Itt azt szeretném hozzáfűzni, hogy formailag ennek még vélhetően lesz egy jóváhagyása, vagy legalábbis kellene, hogy legyen egy jóváhagyása, a MEH részéről, és mivel a teljes pályázati összeget a kamara megkapta, és mivel 28-29.000,- Ft-ot nem költöttünk el, ezért nem kizárt, hogy ezt az összeget ebben az évben vissza kell majd fizetni. Az ez évi pályázati összeg az, vagy pályázatnak a lehetősége azt is jelenti, hogy a 2016-os évi tervezetben ez nyilván nem jelent meg, tehát, ha a kamara pályázik és sikerrel pályázik, akkor a 2016-os bevételek is másként fognak alakulni nyilván, mint ahogy az elnökség tervezte.

Igazából itt kérdezném, hogy mivel itt két dolog lehet, hogy vagy jóváhagyja a MEH az elnökség által benyújtott pályázati elszámolást, vagy nem. Tehát tulajdonképpen formailag egy picit vagylagossá válik a taggyűlésnek a jóváhagyása, ha mindenki megszavazza a 2015. évi tényszámokat. Tehát benne marad annak a lehetősége, hogy ha a MEH valamit esetleg másként ítél meg, hogy akkor formailag utólag majd változtatni kell ezen a dolgon. Akkor az információt

köszönöm, akkor ezek szerint formailag is véglegesre tudja elfogadni a taggyűlés a tavalyi évi pénzüsszegek felhasználását.

A pénzügyi tartalékaink azok szép nagyok, amit a belső szabályzatainkban be kellett tartani, hogy mekkora összeg lehet a pénztárban, úgy találtuk, hogy az rendben van. Ill, hogy ha valakinek esetleg szúrta volna a szemét, hogy miért vannak egy kicsit felemás összegek itt a visszautalt kamarai tagdíjak ügyében, akkor ott annyit tudnék hozzátenni, hogy ez egy ilyen látszólagos ellentmondás, hogy nem stimmelnek ezek a számok. Itt mindig arra kell ügyelni, hogy melyik évben könyveli le a kamara. Tehát azért vannak olyan, mérnökember számára ellentmondásosnak tűnő számadatok.

A 2016-os évi tervezettel kapcsolatban is az FB arra az álláspontra jutott, hogy ezt a kis mínuszos, vagy mínusz nullás tervezett éves gazdálkodási összeget ezt támogatni lehet, mert azért bízunk abban, hogy főleg az új MEH pályázattal, hogy ez esetleg kis pluszba fog átfordulni, majd meglátjuk. És talán utolsó mondatként annyit tennék hozzá, hogy csak hogy tudjatok róla, talán ez volt az első olyan éves FB jelentés, amelynek volt egyfajta közbenső munka állapota, azt az elnökség megvitatta, a számokon bizonyos korrekciók történtek, tehát, végül is már egy ilyen utólagosan egyeztetett, korrigált, fejlesztett pénzügyi beszámolót terjesztett elnök úr is a taggyűlés elé. Összességében az FB javasolja a Taggyűlésnek, hogy mind a 2015. évi gazdálkodásáról szóló beszámolót, mind a 2016. évi gazdálkodására vonatkozó tervezetet fogadja el. Köszönöm.

Gyurkovics Zoltán: Köszönöm szépen, köszönjük szépen az FB alapos munkáját, és a beszámolót. Akkor szavazások sora fog következni. Ahogy az elején említettem, most térünk vissza a beszámolókra miután meghallgattuk az FB beszámolóját.

Bocsánat, hozzászólás van-e a FB beszámolójához? Elnézést kérek, ezzel kellett volna kezdenem, de annyira alaposnak éreztem. Parancsoljatok. Valóban nincs, tehát akkor most még egyszer megköszönöm ezt a munkát is.

Gyurkovics Zoltán: Szavazásra teszem fel tehát a kamara 2015. évi tevékenységéről szóló beszámolót, amelyet Bartal György elnök úr tartott meg. Kérem, szavazzunk, hogy elfogadjuk-e a beszámolót, a felügyelő bizottság jelentését is figyelembe véve. Nagyon sok az igen, ellenszavazatot kérek: nincs, tartózkodás: nincs.

A Taggyűlés a kamara 2015. évi tevékenységéről szóló beszámolóról az alábbi határozatot hozta:

1/2016. (04. 20.) számú Taggyűlési Határozat

A Taggyűlés egyhangú határozattal, tartózkodás és ellenszavazat nélkül fogadta el a kamara elnökének a kamara 2015. évi tevékenységéről szóló beszámolóját.

Gyurkovics Zoltán: Szavazásra teszem fel a gazdálkodásról szóló beszámolókat, amelyben a 2015. évi költségvetés teljesüléséről, ill. a 2016. évi tervezetről volt szó.

A 2015. évi költségvetési beszámoló elfogadása

A Taggyűlés a 2015. évi költségvetési beszámolóról az alábbi határozatot hozta:

2/2016. (04. 20.) számú Taggyűlési Határozat

A Taggyűlés egyhangú határozattal, tartózkodás és ellenszavazat nélkül a kamara 2015. évi gazdálkodásáról szóló beszámolót elfogadta.

A 2016. évi költségvetés tervezet elfogadása

A Taggyűlés a 2016. évi költségvetés tervezetéről az alábbi határozatot hozta:

3/2016. (04. 20.) számú Taggyűlési Határozat

A Taggyűlés egyhangú határozattal, tartózkodás és ellenszavazat nélkül a 2016. évi költségvetés tervezetét elfogadta.

Gyurkovics Zoltán: A FB beszámolójának az elfogadása következik. Kérdezem, hogy a taggyűlés elfogadja-e a beszámolót? Igen. Ellenszavazat: nincs, tartózkodás: nincs

A Taggyűlés a Felügyelő Bizottság beszámolójáról az alábbi határozatot hozta:

4/2016. (04. 20.) számú Taggyűlési Határozat

A Taggyűlés egyhangú határozattal, tartózkodás és ellenszavazat nélkül a Felügyelő Bizottság beszámolóját elfogadta.

11. Az Etikai-fegyelmi Bizottság beszámolójának elfogadása

Gyurkovics Zoltán: Szavazásunk akkor még nem fejeződött be, mert az Etikai-fegyelmi Bizottság beszámolóját, amelyet most nem ismertetünk ismételtén, mindenki megkapta a beszámolót, megismerhette. Ennek az elfogadásáról kell még szavazni. Kérdezem, hogy az Etikai-fegyelmi Bizottság beszámolóját a Taggyűlés elfogadja-e?

Szavazás az Etikai-fegyelmi Bizottság beszámolójának elfogadásáról

5/2016. (04. 20.) számú Taggyűlési Határozat
A Taggyűlés 1 tartózkodás mellett, ellenszavazat nélkül az Etikai-fegyelmi Bizottság 2015. évi beszámolóját elfogadta.

12. Egyebek

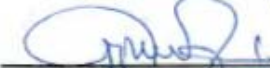
Gyurkovics Zoltán: A következő napirendi pont az egyebek. Úgy gondoltam, hogy ide majd bejön egy olyan napirendi pont, amit az elején megszavaztunk, hogy vegyük be a napirendi pontok közé, erre nem volt javaslat, ezért az utolsó napirendi pont átkeresztelve a büfé. Ez azt jelenti, hogy meghívom a taggyűlés résztvevőit egy könnyű uzsonnára, amely alkalmat ad arra, hogy egy kicsit elbeszélgessünk egymással, tehát nem a mennyiség, hanem a minőség lesz ebben a tekintetben a fontos.

Köszönöm szépen a részvételt, a mellettünk lévő helyiségben van a büfé.

A jegyzőkönyv mellékletét képezi:

- A jelenléti ív
- A 2015 évi költségvetési beszámoló
- a 2016 évi költségvetés tervezete
- A Felügyelő Bizottság beszámolója
- Az Etikai Fegyelmi Bizottság beszámolója
- Az elnöki beszámoló a 2015. évi tevékenységről

- kmf. -

 Gyurkovics Zoltán
 a taggyűlés levezető elnöke

 Réder Tibor
 a jegyzőkönyv hitelesítője

 Plangenauer Dávid
 a jegyzőkönyv hitelesítője

 Barcsai Éva Magdolna
 jegyzőkönyv készítője